

Bespreking: Guus van der Veer

Yvonne Eliesen: 'Wat ik nog op mijn lever heb' Kanker, liefde en verlies.

Uitgeverij Kaft Media, Badhoevedorp 2011. ISBN 9789491061059.

(Borsktkanker/ED/1)Zie ook <http://www.kaftmedia.nl>

Soort boek/ziekte/stijl: Een op persoonlijke ervaringen gebaseerd verhaal van een vrouw die te horen krijgt dat ze doodgaat aan kanker. Het boek heeft 159 pagina's. Het verhaal wordt afgewisseld met teksten van e-mails en gedichten.

Over de schrijfster: In 2007 werd bij de auteur, moeder van twee tieners, borstkanker vastgesteld. Zij stierf dit jaar aan de gevolgen van uitgezaaide borstkanker. Yvonne heeft de drukproeven van haar boek nog gezien. Ze schreef dit boek omdat ze een boek wilde schrijven voor mannen en (vooral) vrouwen die door hun partner werden verlaten zodra een chronische of terminale ziekte hun relatie onder druk zet. Dat was haar zelf overkomen en in gesprekken met artsen en verpleegkundigen hoorde ze dat het vaker voorkwam. Het was waardoor zij vond dat: "gewone relatietherapeuten niet de specifieke kennis hebben" om kankerpatienten te begeleiden in hun relatieproblemen.

Korte beschrijving: Het boek gaat over over de impact van kanker en de behandeling daarvan op haar leven. Aan de orde komen de verliezen die zij leed als gevolg van haar ziekte- ze verloor haar baan- het thema afscheid nemen. Maar het gaat vooral over de problemen in en uiteindelijk het einde van haar relatie. In het boek worden het ziekteproces, de medische behandeling en de steun van vrienden en bekenden besproken, en de wisselende stemmingen die daarmee verbonden waren. Daarnaast gaat het over de relatie van de auteur met haar (ex-) partner en diens nieuwe vriendin, die ze als belastend en beschadigend ervaart. Het boek eindigt met afscheidsbrieven aan onder meer haar kinderen, haar vrienden en haar ex-geliefde.

Wat viel op: Het boek gaat uitvoerig in op de verwikkelingen in de relatie van de auteur met haar partner en diens nieuwe vriendin, niet zozeer over haar ervaringen met relatietherapeuten.

Citaten: "Door de chemo was ik in de overgang gekomen. Wolf vond mij in toenemende mate geen aantrekkelijk seksueel persoon meer en liet dit indirect heel duidelijk blijken. Mijn vagina was geschonden en de overgang eiste veel energie. Door mijn vermoeidheid kon ik niet meer op hoge hakken lopen, iets waarop Wolf zeer gesteld was. Ik voldeed niet meer aan het beeld dat hij had van een aantrekkelijke vrouw (p. 19)."

“Bijna alles is geregeld. De uitvaart, de kist, het hospice, de extra hulp en ... ik heb een nieuw thuis gevonden. Een plekje waar ik me helemaal thuis voel. Al is het maar 60 bij 60 centimeter groot. Na mijn crematie wordt mijn urn begraven in een klein graf. Zo is er voor de kinderen een plek om naar mij toe te gaan (p. 56).”

*“Vechtend
Tegen de dood
Laat je mij
Nog steeds
Alleen*

Hoe kan ik je vergeven?? (p. 143)”

Extra: Zie ook: NRC, 15 oktober 2011 pagina 16 Gijsbert van Es in de rubriek 'Het laatste woord' waarin mensen praten over hun laatste levensfase. Hij heeft Yvonne Eliesen geïnterviewd.